

Una breu reflexió final amb el títol: “El PEL i jo/nosaltres en aquest moment”

Estem arribant al fi de curs i és un moment d'estrès, cansament, avaluacions, comiats, ...

Com sempre el final de curs té aquell punt agredolç: l'arribada de les vacances, la satisfacció dels èxits assolits, haver acompanyat els alumnes en el seu creixement acadèmic i personal, ...; però al mateix temps hi ha la tristor dels comiats dels alumnes de 6è, dels companys que el curs vinent canviaran de centre, la frustració dels objectius no assolits, ...

Aquest any, al plat positiu de la balança, hi he d'afegir el PEL, i us ben asseguro que pesa molt.

Per mi el grup de treball ha representat una gran oportunitat, m'ha obert una gran finestra a una metodologia fàcilment aplicable a l'aula ja que està basada en la realitat i el sentit comú, però al mateix temps fonamentada en teories i estudis que l'avalen.

I ara què?

Doncs ara és el moment d'aplicar-la a l'escola. Buf! No sembla que hagi de ser difícil, però encara tinc jo massa mancances com per poder fer de transmissora al Claustre (sort que tenim la Meritxell)

M'agradaria poder continuar el curs vinent amb aquesta formació, penso que és la millor que he fet en els meus ja uns quants anys de vida professional i considero molt important que no quedi en una experiència anecdòtica sinó que realment hi hagi una continuïtat, es pugui aplicar a tota l'escola i es pugui fer xarxa, en el nostre cas a la ciutat de Reus.

Gràcies.

MJ N

